

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jezikovna naredba in Jugoslovani.

Najnovejša ministerska kriza, v katero je zabredel tako nenadejano grof Badeni navzlic svoji „železni roki“, se je po cesarjevem posredovanju zopet naglo polegla. Vender pa strši po nemških liberalnih in nacionalnih časopisih vest, da Badeni jevo ministerstvo vender v celoti ne ostane na svojem mestu in da se je že po velikonočnih parlamentarnih počitnicah skoro gotovo nadejati nove ministerske krize. Ako se te vesti obistinitijo, smemo z vso gotovostjo računati, da se bo nova kriza rešila še hitreje, vsekakor pa mnogo lažje, nego baš kar minola.

Grof Gleispach je bolan, pišejo nemški listi, zato hoče odstopiti. Bržčas mu leži v žilodcu, zanj neprebavljiva jezikovna naredba za Češko. Mož dela torej grofa Badeniju neko, seveda brezuspešno opozicijo, katere posledica pa bo le ta, da se bo moral umakniti s svojega mehkega ministerskega fotelja, pa prepustiti portfelj pravosodja „zdravemu“ nasledniku.

Slovenci ne bi žalovali, če bi grof Gleispach nekega lepega dne kar tisto izginil iz justične palače. Delal se je vedno objektivnega in pravico ljubelega, ljubil je v svojih govorih lepe publike, delal mnoge obljube, ki so ostale skoro do malega na papirju, v resnici pa je grof Gleispach največji nasprotnik Slovanov sploh in najbolj trmoglav nasprotnik pravičnih zahtev Slovencev še posebej. Veliko hrupa je bilo svoj čas radi prenosov v časnikarskem zakoniku, pričakovalo se je mnogo olajšav v prosoh narodnega in svobodnega časopisa, nadejali smo se zlasti bistvenih izprememb glede časnikarskega kolka, a vse je ostalo le pri obljubah.

Pri nas Slovencih je izgubil grof Gleispach vse svoje simpatije že sredi lanskega leta, ko je spravi, bržčas siloma, iz ministerstva jedinega zastopnika Slovencev, referenta justičnih zadev, gosp. dvornega svetnika Abrama, ki ni bil samo izvrsten in odličen pravnik, nego tudi objektivni poštenjak brez vsake pege v svojem delovanju. Že lani smo pisali, da je grof Gleispach odstranil Abrama iz nasprotstva do Slovencev, kar je dokazal tudi s tem, da ga je nadomestil s slavofobom in ultranemškim privržencom Gertscherjem.

Mislimo torej, da bo za Slovence Gleispachovo slovo iz ministerstva le pridobitev. Mislimo tudi, da njegov naslednik ne bo mogel biti tolik na sprotnik Badenijeve jezikovne naredbe, ki ni le sad narodne jednakopravnosti, nego tudi velik korak k pomiritvi narodnostnih bojov mej Čehi in Nemci. Da je Badenijeva jezikovna naredba pravična in res potrebna, dokazuje že upravnistični odpor nemških zagrzencev, prusofitskih nacionalcev in liberalcev. Ti ljudje imajo namreč že od nekdaj to preprosto taktiko, da hvalisajo, kar je Slovanom v škodo, pa divje napadajo ono, kar je Slovanom koristno in kar je za nje pravično. —

Jezikovna naredba za Češko pa mora biti le prva v vrsti jezikovnih naredb, katere se morajo izdati še za Slovence, Hrvate in Rusine. Tudi mej temi narodi divjajo radi nemških, italijanskih in madjarskih sodeželanov neprestani boji! Tudi za te naj se zadosti bistvenim zahtevam enakopravnosti, zajedno pa položi temelj miru in reda! Vsi argumenti, ki so se navajali za Češko, veljajo tudi za Istro, Koroško, Spodnjo Štajersko in Dalmacijo.

Zato pa je izvestno vsak Jugoslovani z odobravanjem pozdravil interpelacijo slovenskih poslancev, kdaj li se izda jednaka jezikovna naredba tudi za jugoslovanske dežele. Dasi za sedaj še ne zahtevamo Jugoslovani vseh tistih določb, katere veljajo za Nemce v Čehih, doseči se mora vendar le tudi v Slovincih vsaj to, da mora biti več vsak uradnik, ki posloje z našim narodom, popolnoma slovenskega jezika. To morajo zahtevati sedaj naši poslanci, pa nastopati v dosego svojega smotra tako, kakor so postopali Čehi! — Izvestno imajo za to svojo upravičeno zahtevo dovelj pomoči v Čehih in Poljaki, zlasti pa v baš zasnovani slovenski „Zvezi“. Narodnostni boji v Avstriji se morajo udušiti ali vsaj do minimalnosti omejiti, da bodo imeli narodi, zlasti pa slovanski, časa, obratiti več pozornosti nujno potrebnim socijalnim in narodnogospodarskim reformam!

Prvi streli.

Evropskim velesilam se ni posrečilo, preprečiti grško turške vojne. Obljubile so, odpraviti Turke s Krete, prisiliti polkovnika Vassosa, da zapusti ta otok, napraviti mir in red, a dosegle niso ničesar.

Grozile so Grški na vse mogoče načine, pretile z blokado grških pristanov, a nihče se ni zato menil. Koncert evropskih velesil se je tako blamiral, da je izgubil v orijentu ves svoj ugled.

Na zdaj so na meji mej Grško in Turčijo počile prve puške. Iz Grške je udrlo v Macedonijo pod vodstvom „bivših“ grških častnikov več krdel „ustašev“. Jedno so Turki pregnali čez mejo nazaj, druge pa so srečno prodrle v Macedonijo, kjer jim je namen, organizovati ustanek grškega prebivalstva in zahrbtno napadati turške čete ter ovirati njih operacije. Ta ustaška krdela so že napadla neke turške vojaške ščacije ter jih požgale, in ker je ondotni svet za tako malo vojno kaj pripraven, bodo turški vojski delale še mnogo skrbi.

Ta ustaška krdela so prekorčila grško mejo dan po narodnem prazniku; a turška vlada je nemudoma ukazala zapovedniku ob grški meji koncentrovane turške vojske, Ebdem paši, naj prekorči grško mejo in začne vojno, ako je dokazano, da so bili mej ustaškimi krdeli regularni grški vojaki ali častniki.

Zadnja poročila javljajo, da je turška vojska razstrelila nekaj grških utrd in da je na to grška vojska prekorčila mejo pri Kraniji in zavzela neke turške utrde.

Ako se to poročilo potrdi kot resnično, potem se je grško turška vojska, ta silna nevarnost evropskemu miru, že začela. Doslej potrdila še ni, a vzlic temu je skoro neverjetno, da se prepreči vojna.

Turška vojska, ki je zbrana na grški meji, je dosti številnejša od grške in tudi bolj preskrbljena. Gotovo bi brez posebnih težav premagala Grke, da niso krajevne razmere zanjo skrajno neugodne. Tereča ovira jako vse operacije, vrh tega pa ni dvoma, da se dvigne zoper Turke ves grški narod, tako na Grškem kakor v Macedoniji, in v takem boju bodo sicer hrabri Turki sila težko mogli napredovati.

Sicer pa računajo Grki na nejednost evropskih velesil, na finančno podporo Angleške, na revolucije, katere nastanejo v raznih turških pokrajinah sosebno v Macedoniji, v Tesaliji in Albaniji in največ na svoje izborni brodovje in to jim daje pogum za vojno s Turki.

LISTEK.

„Matica Hrvatska“.

Jugoslovani premoremo malo književnih društev, s katerimi se moremo pred oholimi Nemci s tolikim upravičenjem ponašati, kakor s hrvatsko „Matico“. To društvo, čegar odbor sestaja le iz odličnejših književnikov, pesnikov, romanopiscev in znanstvenikov, raste z vsakim novim letom ne samo glede števila članov in knjig, nego tudi glede izbornosti, obsežnosti ter po znotranji in zunanji eleganci svojih publikacij.

„Hrvatska Matica“ stoji prav na tistem stališču, kakoršnega želimo slovenski „Matici“. — Število vseh knjig je deset; od teh je velika večina, t. j. sedem leposlovnih, samo dve sta po ljudno znanstveni, jedna — „Francuzka drama“ — pa je nekako beletristično-znanstvena. Pri izbori objavljenega gradiva so odboru odločilna samo po vsem izobraženem svetu priznana estetična pravila; odbor zastopa torej načelo svobodne umetnosti brez ozira na kakoršnekoli „podlaga“. In to je jedino pravo! Resnična umetnost je suverenna ter ne pozna

in ne sme poznati nikakih ozirov, niti na narodnost, niti na versko izpovedanje! Prava umetnost je vedno sama sebi namen; njen značaj pa je internacionalen in versko indiferenten!

In tako se morejo zbirati v kolu hrvatske „Matice“ i najčistejši naturalisti i najrezkejši realisti, i idealisti, i romantiki... saj je odboru, čegar oči segajo tudi preko domače ograje, odločevalna le absolutna lepota, ne pa ta ali ona smer, ne pa ta ali ona verska podlaga, ki nima z umetnostjo nobene bistvene zveze!

Pa poglejmo si vsaj površno letošnje hrvatske knjige!

Izmej najnadarnejših in najplodovitejših pisateljev v hrvatskem novejšem slovstvu imenovati je Vjenceslava Novaka. Izvestno vsako drugo leto izda „Matica“ kako daljšo njegovo povest. Sleg njegov se odlikuje s posebno nežnostjo in jasnostjo, njegovo pripovedovanje je umiljeno realistično, njegovi sujeti pa so crpani skoro vedno iz narodnega života, zlasti iz kulturnih in političnih bojov v Dalmaciji in v Istri. Tudi v „Nikoli Baretiću“ podaja Novak pristno sliko hrvatske družbe, očrtava s finim humorom starokopitnosti

čestitih „purgarjev“ in prikazuje s silno plastiko duševne boje idealnega rodoljuba Baretica. Ta povest je izvestno najoriginalnejše delo Novaka!

Priznani pesnik H. Badalić je izdal svoje „Izabrane pjesme“, o katerih objavimo še posebno oceno.

S povestjo „Propali dvori“ pojavila se je prvič z daljšim spisom jako znamenita literarna osebnost Janka Leskovarja. Z lapidarnimi črtami narisa Leskovar vedno jasno i najkompliciranейše značaje, z ironijo in s cinizmom pa primeša svojim delom še posebno pikanten okus. Leskovar, ki posega v svojih spisih, navada globoko v družbene rane, postane kmalu odlična sodrug hrvatskih realistov.

Zanimiva prikazen v hrvatskem slovstvu sta dva mlada pisatelja, ki spisujeta skupno in z jednim pseudonimom Osman Aziz povesti iz življenja bosenskih Hrvatov. Oba sta doma iz Mostarja te poznata mohamedanske svoje brate do duše natančno. Lani sta objavila daljšo povest „Bez nade“, letos pa sta objavila niz povestij z naslovom „Na pragu novoga doba“. Sleg teh pisateljskih dvojčkov je krepek in plastičen.

V Ljubljani, 12. aprila.

Češke zahteve. Čehi niso zadovoljni s tem, da se je izdala jezikovna naredba za Čehe. Z vsoto odločnosti mislijo zahtevati, naj se izdasta podobni naredbi za Moravsko in Šlezijo. V Šleziji naj se prevzame češka gimnazija v Opavi v državno oskrb, poljski v Tešinu naj se prizna pravica javnosti in osnuje naj se jedno češko učiteljsko. Na Moravskem se morata osnovati češko vseučilišče in tehnična visoka šola. Če vlada ne izpolni teh čeških želj, je Mladočehi ne mislijo dolgo podpirati, brez njih pa nima večine v zbornici poslancev.

Novi predsednik zbornice poslancev, „Tiroler Stimmen“ se jako veseli, da je klerikalni Tirolec Kathrein voljen predsednikom zbornice poslancev. Ob volitvah se je proti Kathreinu ruvalo in bi bili radi prepričali njegovo izvolitev še celo nekateri konservativni močje, a zbornica ga pa izvoli za svojega predsednika. Ta list pa priznava, da Kathrein ni voljen za predsednika vsled svojih zaslug in zmožnosti, temveč vsled ugodnega političnega položaja. To je gotovo najzanimivajše, če celo Kathreinovi prijatelji priznavajo, da njegove zasluge pri volitvi niso bila odločilne. — Sicer pa moramo reči, da smo že našli, da novi predsednik in precej tistih lastnosti, zaradi katerih je bil Chlumecky tako vladi priljubljen kot predsednik.

Krščanski socialisti so vedno zabavljali, če je kak liberalec rabil svojo politično veljavo v politične namene. Nkdar ni bilo konca kričanju o korupciji in da bo vse to drugače, ko pridejo krščanski socialisti na krmilo. Sedaj se pa vidi, da krščanski socialisti sami najboljši izkušajo, si izkoristiti svojo politično veljavo. Po nekem sklepu dunajskega mestnega zastopa ne sme noben občinski odbornik zastopati občine v pravih. Ta sklep se je bil sklenil zato, ker je težje občinskemu odborniku strogo gledati na prste, kar se tiče računov, posebno če pripada večini. Vdalo temu pa hoče sedanji občinski zastop izročiti Porzerju zastopstvo v pravih proti angleški plinovi družbi, pri katerih se bo dalo veliko zaslužiti. Porzer je sicer dober odvetnik, a to pri tem ni bilo odločilno, temveč le to, ker je krščanski socialist in klerikalec in je zlasti on največ pripomogel, da tudi višja duhovščina podpira krščanske socialiste. Za te zasluge se mu morajo skazati hvaležne. Res je občinski odbornik, a kdo se bo le brigal za take malenkosti, ko gre za protisemitskega pristaša. Gori omenjeni sklep se je tako sklenil samo zaradi liberalnih židovskih odvetnikov. — Ko so prišli protisemitje na krmilo, so obstali, da ponižajo plačo županu in podžupanoma ter mestnim svetnikom, a vsa stvar je tudi zaspala.

Grki in Turki. Na grško-turški meji je že tekla kri. Dve ure od Krajine so grški izvenredni vojaki podrli turške čete, vzeli neko turško utrdbo in požgali tri tuške stražnice. Ta dogodek pa še ne pomenja začetka vojne, kajti turški poveljnik Edhem paša je dobil povelje, da naj ne prestopi grške meje, dokler ne začne boja redni grški vojak. Turki izredne grške čete sedaj neki preganjajo od več strani in ni gotovo, da bi se jim posrečilo ubežati nazaj čez grške meje. Posebnega veselja za vojno se pa ne čuti na grški, še manj pa na turški strani.

V redakciji pesnika dr. Markovića je izšla letos „Matica“ izbrane spise svoje dni jako čislana ga pesnika in pisatelja dr. J. Dežman. Poleg krasno pisane živatopisa iz peresa dr. Markovića objavljene so najboljše lirске in epske Dežmanove pesni, njegova izborna povest „Nünberški wienčnik“, pa 6 zdravoslovnih razprav o lepoti in negovanju človeškega telesa, polti, las, oči, duha in srca.

Jadina hrvatska dramatična pisateljica Hermína Tomić je objavila igro v 3 dejanjih: „Ljubav i sjaj“. Eleganca jezika, karakterističnost izvrstnih dijalgov, ostro opazovanje življenja in idejalni duh, prevajajoč vse delo, so glavni znaki te izredno nadarjene gospe.

Maj vsemi knjigami razvesli marsikogar najbolj „Niz novijih pripovedi ruskih“. Izšel je v krasnem prevodu M. Lovrenčevića, ki je napisal tudi jako lepe uvodne študije o Branceviću, Čehovu, Skabičevkem, Korolenku, o gospe Z. Hippius in o Ščepkinovi. Realizem med ruskimi beletristov ne more ostati brez blagodejnega upliva.

Znanstveni knjigi sta: „Iz bilinskega sveta“, prirodoopisne in kulturne črtice, napisao

Velevlasti in Turčija. Znano je, da so velevlasti porabile v Carigradu ves svoj upliv, da bi Turčija odpoklicala svoje vojake s Krete. Kakšne uspehe so dosegli, o tem se dosedaj ni ničesar gotovega izvedelo. V angleški zbornici je opozicija zahtevala pojasnila, a vlada je odgovorila, da še nobenega pojasnila dati ne more. Iz vladnega odgovora se pa vendar da posneti, da so se velevlasti v Carigradu zaman trudile, da je Turčija njih zahteve odklonila. Vsled svoje neodločnosti zanjejo velevlasti v orijentski politiki same blamaže.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. aprila.

— (Volilni shod za II. volini razred) vršil se bo jutri, v torek, zvečer ob 7. uri, in sicer v mestni dvorani na magistratu, ne pa v Sokolovi telovadnici. Želeli je, da bi se volilci udeležili shoda v obilnem številu.

— (Volilni shod) Za včeraj sklicani shod volilcev III. razreda je bil kaj slabo obiskan. Po viharjem boju pri državnozborskih volitvah je mej volilci zavladala neka apatija, kateri se pač ni čuditi. Ta apatija, lepo vreme in godba v „Zvezdi“ je bil uzrok, da se je na shod zbralo samo kacic 70 oseb, mej katerimi pa je bilo tudi nekaj taci, ki nimajo volilne pravice v tretjem razredu. Shod je otvoril g. dr. vitez Bleiweis, kateri je naznanil, da je izvrševalni odbor narodne stranke sklical zaupne močje, kateri so se izrekli, naj se kot kandidatje v III. razredu priporočata dosedanja obč. svetnika gg. Škrjanc in Žitnik, namesto umrlega Črasta pa gostilničar in posestnik gosp. Tosti, slednji zategadelj, da dobi Krakovo in Trnovo svoje zastopnika in da se ugodni želji tistih obrtnikov, kateri so bili pri zadnjih volitvah samostojno nastopili. Oglasil se je na to Jožef Turk ter povedal, da je prišel s svojimi somišljeniki na shod, ker želi, da bi se vršile volitve brez boja, zahteval pa, naj se postavijo kot kandidatje kantiner Gorše, kamnosek Čamernik in slikar Eberl ter dejal, da zategadelj ne mara Tostija, ker ga priporoča kot kandidata narodna stranka. Turk je s tem pokazal, da mu ni za spravo, da se je postavil na strankarsko stališče. Gosp. dr. Tavčar, kateri ima kot predsednik „Dramatičnega društva“ volilno pravico v III. razredu, je odgovarjal Turku, da so ga prve besede Turkove razveselile, a da kaže stavljeni predlog, da hočejo Turk in njegovi pristaši še nadalje boj, ker odklanjajo celo kandidata, kateri je do zadnjega hodil z njimi. Postavili so se na strankarsko stališče, v takih razmerah pa tudi narodna stranka ne more drugače, kakor da ostane odločno na svojem stališču. Ker je na shodu itak le jako malo volilcev in so se pokazala nasprotja, je najbolje, da se opusti vsako daljše posvetovanje. Predsednik gosp. dr. vitez Bleiweis, ki je bil že prej omenil, da izvrševalni odbor narodne stranke pač ne more priporočati kandidatov, o katerih dobro ve, da ne pripadajo narodni stranki, je z ozirom na predlog dra. Tavčarja zaključil zborovanje in udeležniki so se razšli, ne da bi postavili kandidatov.

— (Doktor Maks Pirc) urednik „Slovenskega Pravnika“, je otvoril v Gospodskih ulicah št. 4 svojo odvetniško pisarno.

dr. Stj. Gjurasi. IV. Knj. in „Svjetska poviest“. Poviest sredaj. veka. Fr. Valla. Posebno zanimiva pa je „Francuzka drama“, napisao dr. J. Adamović, delo, ki govori o početku in o dandanašnji visoki stopinji francoske drame s prvimi njenimi zastopniki.

Maj knjigami, izdanimi iz društvene nakladnine, izšle so letos tri: Virgilova Eneida v izbornem prevodu J. Marešića, odbrani duhoviti es-sayi Maca ulaya, pa „Hrvatske narodne pjesme“, I. dio: Junčke pjesme. Uredili dr. Iv. Broz i dr. Stj. Bosanac. Zlasti poslednja knjiga je zares krasna! V velikem formatu je na najfinjšem papirju v obsegu 610 strani objavljena večina divnih hrvatskih junških pesmij. Ta knjiga je zlata vredna! In vendar, kako čudovito cena je! Člani jo dobe za 1 gld. 50 kr., nečlani pa za 2 gld. 50 kr. Bodi vsakomur prav posebno priporočena!

To so torej letošnje publikacije „Matice Hrvatske“. Samo suho zlato — samo kleno zrno. Slovenci, ki umete hrvaščino ali ki se hočete naučiti je, vstopite v to slavno društvo, ki podaja za 3 gl. toli krasnega čitiva! **

— (Ne zabimo družbe sv. Cirila in Metoda!) Piše se nam iz Ljubljane: Kaj radi nam očitajo zadnje čase posebno obmejni rojaki, da zamenjamo Ljubljanci sveto narodno delo. Tembolj razveselila nas je zategadelj vest, da hoče prirediti v prid toli važne šolske družbe naše nje vrla šenklavsko-frančiškanska ženska podružnica v belo soboto, dne 24. t. m. lep večer, ki nam obeta neki najraznovrstnejšo, presenetljivo zabavo. Ne dvomimo, da potem tudi res pokaže narodno občinstvo naše s prav mnogobrojnim obiskom iskreno vzajemnost svojo z vrlimi redoljubijami. — Skrivaj bodi še povedano, da se bodemo potrudili pogledati jim malce za kulise in poročati vse doznane zanimivosti, in si za danes le še želimo, da nam sreča ne bodi pri tem prenemila!

— (Tamburaški koncert ljubljanskega „Sokolca“) ki se je vršil v soboto zvečer v proslavo ustanovnika tamburaškega zbora g. Jos. Nollija, je bil v vsakem oziru prav lep. Dasi je sl. vlada onemogočila v poslednjem hipu oficijelen nagovor g. staroste dr. Iv. Tavčarja, napil je ta vendarle z gorkimi besedami za tamburaštvo in za prospevanje sloverskega „Sokolstva“ sploh prezasloženemu slavljencu, katerim je zbrano odlično občinstvo burno pritrdjevalo. G. Jos. Noll se je zahvalil, češ, da ne smatra storjenega dela za „Sokolstvo“ in za domovino sploh za nikako zaslugo, nego le za svojo dolžnost, ter je nazdravil tamburaškemu zboru in njega vodji, g. jur. Svetku. Koncert, ki se je vršil potem, nas je iznenadil z nekaterimi prav dovršenimi samospeli g. tech. Jan. Krsnika, katerega je spremljevala znana umetnica na glasovirju gđ. Kajzelova. Uprav salonski komadi so bili tamburaške točke, katere je izvajal na braču g. Kajzolja s spremljevanjem glasovirja in velika Broževa fantazija, ki se je izvajala z 2 bračema s spremljevanjem harmonija (g. Svetek) in glasovirja (gđ. Kajzelova). Dr. Josip Kušar je napil koncertantom in g. Nollju, želeč, da vstrajajo i mlajši Sokoli toliko let s tako navdušeno delavostjo pri „Sokolu“, kakor g. slavljenc. — Koncerta se je udeležila elita ljubljanske narodne gospode ter se pozno v noč prav vro zabavala.

— („Neumljivo postopanje.“) Dne 27. marca smo pod tem zaglavjem poročali o konfiskaciji in prodaji kacic 30 glav govedi v Črnomlju. Uradni list prijavlja danes pojasnilo, iz katerega je razvidno, da so vladni organi postopali povsem v zmišlu veljavnih zakonov, kar s tem lojalno beležimo.

— (Praznovanje 1. maja.) Socijalnodemokratska stranka namerava tudi letos kolikor mogoče impozantno praznovati dan 1. maja. Pri državnih podjetjih službujoči delavci so bili vsled tega uradoma opozorjeni, da dne 1. maja ne smejo izostati od dela, kdor bi pa izostal, proti tistemu bi se uporabila vsa strogost zakona oziroma službenih določil.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) nam pošilja sledeče pojasnilo: Na mnogostranska vprašanja od strani članov izjavlja odbor „Kluba slovenskih biciklistov Ljubljana“, da klub kot tak sploh ni bil v nikaki zvezi s prireditvijo izleta na „Staro šrango“, pač pa da je bila omenjena zabava popolnoma privatno aranžirana od nekaterih članov kluba.

— (Nove prodajalnice) Neki list kliče vse slovensko časopisje na pomoč, da se židje ne utabore v poslopji stare pošte. Nam se prouča, da je dotičnega lista skrb popolnoma prazna, ker lastnica starega poštnega poslopja je oddala vse prodajalnice in delavnice tukajšnjim ficmam: I. Bonač, A. Korsika, I. Kolar in R. Kirbisich.

— (Iz Most pod Ljubljano) se nam piše: V številki z 9. t. m. se novemu županu, oziroma novemu odboru že očita, da za ustanovitev prostovoljnega gasilnega društva nič ne stori in samo odlašajo. Županstvo nič ne zadržuje, ker je že prošnje s pravili vred pred šestimi tedni poslalo c. kr. okr. glavarstvu v potrjenje. Ker pravila še niso potrjena, je pač treba čakati, kajti pred potrjenjem se ne more in ne sme ničesar storiti. Zakaj se pa že prej ni ustanovila požarna bramba, da se sedaj tako muči? Kar se tiče prostora za brigadnice, naj nam dopisnik nasvetuje, boljši prostor, saj si ga sami želimo. Tudi je županstvo določilo 5% naklade za podporo novega društva občini, torej v tej zadevi prav nič ne odbija, še manj pa zadržuje. Sicer se pa ni nobeden ponujal.

— (Nesreča v rudniku) V idrijskem rudniku je dne 7. t. m. ponesrečil delavec Franc Simkovec iz Spodnje Kanomlje. Ob glavo zadet, obležal je takoj mrtav.

— (Obesil) se je dne 6. t. m. 40letni samec Jozef Javornik iz Zgornje Slivnice pri Grosupljah najbrž v pijanosti.

— (Umrli) je v nedeljo ob 1/25. uri popoldne velezaslužni in obče spoštovani g. nadučitelj Jakob Lepan v Celju. Pogreb blagega pokojnika bode v torek ob 4. uri popoldne.

— (Usmrčenje roparskega morilca Pavla Fermeta) Cesar je potrdil obsodbo c. kr. okrožnega kot porotnega sodišča v Celju, s katero je bil roparski morilec Pavel Ferme obsojen na smrt na vešalih. Vsled tega bo Ferme jutri, dne 13. aprila

t. l., zjutraj ob 6. uri na dvorišču celjskega sodišča obešen. Ferme je storilec groznih umorov pri Trojanah in v vranskem okraju, svoj čas pa je služil kot blavec v Ljubljani. Bil je tudi v preiskavi radi umora agenta Stedryja, ali krivda njegova se ni mogla dokazati. Ferme se je nekaj časa potem, ko je bil aretovan, delal blaznega, da uteče zasluženi kazni, a ni se mu posrečilo, ker so psihijatri doglali, da je simulant.

— (Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškera) imelo bo 4. t. l. dne 22. aprila ob polu 2. uri popoldne svoj občni zbor v dvorani gostilne pri „Sandwirtu“. Na tem shodu poročala bodeta tudi državni posl. Einspieler o državnem zboru in deželni posl. Grafenauer o delovanju deželnega zbora koroškega. — Dne 19. t. m., na velikonočni ponedeljek, priredi društvo javen shod pri Šerčerju v Šmihelu nad Pliberkom.

— (Pobijanje Slovanov na Primorskem.) Pri gonji na slovenske in hrvatske učiteljske v Kopru minoli teden, je najeta laška druhal nekega moža iz okolice blizu hiše Bosaggio do krvi stopla, posestnika Martin Ulčnika je s kamenjem močno ranila, ponocni pa je v kavarni „Minerva“ sinu gostilničarja „Pri Farlanki“ prerezala vrat z nožem tako, da je mala upanja, da okreva v bolnico prenešeni ranjenec. Martina Ulčniku so Lahi prizadeli na glavi pet huših ran. Ošivci zatrjujejo, da je jeden koprskih redarjev bil prisoten, ko so Lahi napadli Ulčnika, da se pa za to ni zmenil, in napadalce šele pregnal, ko je bil Ulčnik že ves krvav. Slovanskega dijaka ni zdaj nobenega več v Kopru. In slavna vlad. ? O njej se ne čuje čisto nič!

— (Poštne razmere.) Dne 5. t. m. so mi poslali tovarši z Dunaja dopisnico, na kateri je bil kraj le slovenski — „Gradec“ — naznačen. Ambulanca — menda — je dostavila „Graz, Krain“ in res je prišla dopisnica na ljubljanski državni kolodvor, od ondot je romala v Zagreb, dospela potem v neki „Gradec“ pri Belovaru (imensa ni moči čitati) in šele tam so „pogrnili“ pravi naslovni kraj, kakor kaže druga pripomba poštnega uradnika, „Graz“, kjer so mi jo dali (10. t. m.) post tot discrimina rerum urečili.

— (Državnoborske volitve v l. l. 1897.) V zalogi g. Freytaga in Berndta na Dunaji VII/1, Schottenfeldgasse 64 je ravno kar izšel kartografski pregled minotih državoborskih volitev iz katerega je mahančno razvidno, kje je bil kdo voljen, kake stranke pripada, kakor tudi kako se je premenilo razmerje posamičnih strank od l. 1873. do letos, dalje tudi kako so razdeljeni mandati na posamične okraje, na koliko prebivalcev pride jeden poslanec in sploh vse, kar se nanaša na vcelično pravico. Karta je prav lično izdelana in velja s poštnino vred 1 gld.

* (Klerikalna pedagogika.) V Lienzu, v pobočni Tirolski, so na ljudski šoli nastavljeni kot učitelji tudi frančiškani. J-dan teh, pater Gervazij, je te dni stal pred kazenskim sodnikom, ker je svoje učence neusmiljeno pretepaval. Sodišče je patra zaradi trpinčenja otrok obsodilo na 24 ur zapora.

* (Samomori pri vojaki) se zlasti v zadnjih letih nenavadno množe. V l. 1895. je službovalo v avstrijsko-ogerski vojski 282 562 mož, med njimi se je primerilo 247 samomorov in 82 poskusov samomora. Največ samomorov se je primerilo v oktobru in v novembru, in med samomorilci je bilo največ novakov. Uzroki samomorov so bili različni, največkrat je bil uzrok — slabo ravnanje z vojaki.

Darila:

Za učiteljski konvikt v Ljubljani: Sl. posojilnica v Logatcu 20 K; g. A. Ahem, posestnik v Praprotnopolci, 3 K; gđ. Keršič Franja, posestnika hči v Trbojuh pri Smledniku, namestu venca svojemu rajnemu očetu 20 K; g. A. Skala, nadučitelj v Vipavi, nabral pri svojih tovariših in šolskih prijateljih v Vipavi in okolici 84 10 K. Vsem p. i. darovalcem se v imenu „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta“ najtopleje zahvaljuje: Andrej Zumer, t. č. predsednik, in Jakob Dimnik, t. č. blagajnik.

Uredništvu našega lista je poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Maria Pfeifer v Krškem 52 kron 20 vin., in sicer 50 kron 20 vin. kot letnino ženske podružnice in 2 kroni od g. Mir. Premru-a, not. koncipijenta. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Popotnik“. St. 7. Vsebina: I. Utrinki iz socialne pedagogike. (VII.) (Brinjos.) — II. Daljno izobraževanje učitelja. (I.) (Jožef Leskovar.) — III. Hospitacija v II. razredu dvorazrednice. (M. C.) — IV. Načrt za računanje na jednorazredni ljudski

šoli. (L. Lavtar.) (XXVII.) — V. Iz deželnih zborov. (Konec.) — VI. Lestek. (Zakaj sem postal učitelj.) (Drag. P.) — VII. Društveni vestnik. — VIII. Dopisi in raene stvari.

— Nove muzikalije. Pomladni sen. Zložil Ig. Hladnik, op. 30, 31, 32. Samozaložba. Čudno! Tudi Slovenci smo sklenili zredeti, da imajo narod, tam daleč v tujini svojo moderno; da kot v poeziji, tako so se še celo v glasbi pojavili tudi pri nas možje, ki so na nove strune vdarili. Seveda s tem še ni rečeno, da možje starega kopita (naj se mi oprostijo ta izraz!) ne delajo ničesar več; avo, tu imamo delo pred sabo: „Pomladni sen“, dvospevi na besede, „Hrepenenje po pomladi“ (J. Stritar), „V mraku“ (J. Kostanjevec), „Pri oknu“ (J. Stritar). Njihov skladatelj, Ig. Hladnik, deluje že dolgo s pridom na polji cerkvene glasbe. V posvetno glasbo je posegel do sedaj, če se ne motimo, samo jedenkrat z moškimi zbori, ki so se mu s strogo umetniškega stališča — do malega — ponesrečili. Sedaj pa se je zopet oglašil! Ali je napredoval? Gotovo, če tudi je še vedno glasbenik stare slovenske šole ostal; tudi praktičnost ga ni zapustila. Kajti reči smemo, da bodo ti dvospevi spoznali veliko vrzel v programih naših veselic v čitalnih salonih. S tem sem že skoro povedal, da je Hladnikova glasba tu popolnoma glasba „salonskih komadov“, ki izvestno ugaja okusu velikega dela našega občinstva. Diči te dvospeve pred vsem marljiva, včasih sicer osladna ljubečost, pa — lahka izvedljivost. — Ideje vseh treh pesmi so jako alihe; sentimentalnost z malimi variacijami je terna. Ne moremo si kaj pripomniti, da se zahteva za dovršen dvospev besedilo, ki prenese, da ga dva pojeta, kar se pa pri „Hrepenenju“ nikakor ne more trditi. Melodija je Hladnikova najboljša stran. On komponuje z lahkoto, to se razvidi iz take melodije, ki je v istini nepri-siljena; le žal — kolort je skozi in skozi presentimentalen. Tu tiči vzrok, da so dvospevi kot celota jednolični, v kojih nam le prav redko za hipce bliskne ideja drugačnih živih boj. — Vendar melo-dija ni še vse: Tu pridemo na preporno točko: harmonizacija Hladnikova je odločno zastarela. Z lahkoto se to opazi pri prvem dvospevu, kjer se gibljemo vedno v dveh, treh akordih, med katerimi je vedno „sladki“ monokord, ki nastopi samo v neke trivijne frazi (prvič v 2 takto) šestkrat do pike jednako! Prigovoriti bi smeli sploh spremljavi glasovirja. Pred vsem stojimo odločno na stališču, da mora igrati pri vsaki taki skladbi glasovir kolikor mogoče samostojno vlogo; on mora po melodiji izraženo misel ilustrirati, on mora dati celi sliki ozadje, zato pa mora povedati vedno določno svoje misli. Glasovir ne sme biti jedico podpora, da se pevec ne izgubi!! Spremljati melodijo v terciah ali sekstah, zraven pa v basu prežvekovati trivijalne fraze, to ne gre! Morda je „lepo za ušesa“, nam ne seže nikoli do srca! — Tehnika je preprosta; prva dva dvospeva imata popolnoma slično dispozicijo; tudi to je poglaviti vzrok jednoličnosti „Pomladnega sena“.

— V pojedini oceni postavim na čelo zadnji dvospev (za sopran in tenor), ki ima lepo misel, ki doni našim narodni pesni. Dobro interpretuje katico: „Molče ozi se ona namer“. Skladatelj je vdaril tu na pristno, t. j. srčno struno; celo glasovir tu krepko pomaga. Le žal da ni skladatelj s pesnikom tu komital. Bojima se, da se drugim tudi tako godi kot meni: nastopni konec skvaril mi je vso prejšnjo iluzijo. Delo je jednako po jednem motivu, sprem-ljava boljše, harmonizacija živahnješa od vseh ostalih dvospevov. „V mraku“ (za sopran in bariton) nas nekoliko greje samospev sopranov, vendar bi opozorili, da so predpisna povajljanja popolnoma odveč. Baritonov samospev je spremljan predolgočasno; glasovir bi tudi lahko kaj povedal. Pri prvem dvospevu (za sopran in alt) zli se nam, da je skladatelj v harmonizaciji i tehniki spremljave največ zagrešil. Brezbarvni tekat prija jako za nekako idilo, kot jo hoče skladatelj očividno predočiti; žal, da se mu to nikakor ni posrečilo. — Slednjič, da vstrežemo onim, ki so vajeni šablonskih kritik: Papir je dober, tisk bi bil lahko točnejši; glasova naj bi imela na vsak način vsak svojo vrsto. — Priporočamo te dvospeve toplo našim čitalnicam; pevci bodo dosegli lep uspeh, občinstvo jim bode zadovoljno hvalo pelo.

M. D.

Brzjavke.

Dunaj 12. aprila. Min'sterski predsednik grof Badeni in finančni minister dr. Bilinski sta se včeraj dlje časa posvetovala z ogerskim ministerskim predsednikom baronom Banffyjem in finančnim ministrom Lukacsom, kako postopati pri predložitvi na pogodbo z Ogorsko nanašajočih se predlog in glede kvote.

Atene 12. aprila. Vlada je zaukazala vsem zapovednikom, naj strogo pazijo, da ne pride do konfliktov mej grško in turško vojsko. Vlada zatrjuje, da so Turki sami krivi zadnjih prask na meji.

Atene 12. aprila. Vlada je sklicala parlament, kateri se snide še ta teden, da dovoli, najeti posojilo 20 milijonov frankov.

Atene 12. marca. Ustaši so naskočili in zasedli mestece Baltino in blokirali 800, v njem nahajajočih se turških vojakov.

Carigrad 12. aprila. Zapovednik turške vojske ob grški meji Ehdem-paša je dobil nalogo, da se z vojsko pomakne do Larise.

Carigrad 12. aprila. Dve grški jadrenici sta pri Prevesi poskusili izkrcati 700 ustašev. Turki so iz topov nanji streljali in preprečili izkrcanje. Jedna grških jadrenic je bila tako poškodovana, da se je potopila.

Carigrad 12. aprila. 1400 grških ustašev je naskočilo Nasdo. Turški vojaki so po daljšem boju ustaše pognali v beg.

Carigrad 12. aprila. Posvetovanja evropskih veleposlanikov glede Krete so vsled dogodb na meji mej Grško in Turčijo sistirana na nedoločen čas.

Zagreb 12. aprila. Policija je zasačila družbo drznih tatov, katera je izvršila več ulomov in izpraznila dotične železne blagajne. Vodja te družbe je mesarski mojster Nikola Torkapa, pri katerem je našla policija različnega, za ulome potrebnega orodja.

Pariz 12. aprila. V vasi Labrousse se je udrl strop cerkve, in sicer mej mašo. Osem oseb je bilo ubitih, 30 ranjenih.

Schwerin 12. aprila. Veliki vojvoda Friderik Franc III. je umrl.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) VII. Zbornični svetnik Iv. Baumgartner poroča, da je vsled dopisa c. kr. deželne vlade z dne 28. januarja 1897, gospod minister za uk in bogočastje z ukazom z dne 19. januarja 1897, št. 30.615 naznanil, da se je o prošnji mestne občine Kočevske, da naj bi se tamonjska strokovna šola za lesno obrt poddržavila, vprašala za mnenje osrednja komisija za obrtni pouk in da bi sporazumno z dotičnim sklepom te komisije načelno ne bi bil proti temu, da se imenovani zavod z letom 1898. počenši prevzame v državno upravo. Po naročilu gospoda ministra za uk in bogočastje prosi c. kr. deželna vlada za obvestilo, če bo zbornica, ki je doslej redno dovoljevala podpore za vzdrževanje zavoda, tudi v slučaju poddržavljenja podpirala istega in v kateri meri. Odsak je mnenja, da je zbornica obvezana, v kolikor ji finančna sredstva dopuščajo, strokovno šolo podpirati kakor doslej. Povišanje prispevka ni prav mogoče, ker zbornica itak 5. del iz zadevnega okraja došlih priklad izda za obrtni pouk v Kočevji. Poročevalec predlaga imenom odseka: Zbornica naj se izreče v navedenem smislu. Zbornični svetnik Josip Lenarčič pripomni, da naj naučna uprava nosi sama stroške, če ji je na obstoju šole ležeče, zbornica ima izpolniti mnogo drugih važnih nalog, katerih izvedba je spojena z denarnimi žrtvami. Vsled tega predlaga, da naj se zbornica izreče odklonilno. Ko sta poročevalec Iv. Baumgartner in zbornični svetnik Jos. Kušar priporočala odsekov predlog in je zbornični tajnik poudarjal, da morajo za vse strokovne šole prispevati lokalni faktorji, dežela, trgovska in obrtniška zbornica in občina, če obstoj istih žele; se je predlog zborničnega svetnika Lenarčiča odklonil in sprejel odsekov predlog.

(Dalje prih.)

— Posojilnica na Slapu pri Vipavi) je imela ob koncu 1896. leta 268 zadrušnikov. Prometa je imela 92 282 gld 99 kr. Hranilnih vlog se je leta 1896. vložilo v skupnem znesku 36.385 gl. 33 kr., vzdignilo pa 11.172 gld. 25 kr., tedaj se je več vložilo 25.213 gld. 8 kr. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1895. je bilo 37 032 gld. 70 kr. Kapitalizovane obresti za l. 1896 znašajo 1937 gl. 59 kr., tedaj je skupno stanje hranilnih vlog koncem 1896 l. 64.183 gl. 37 kr. Posojil se je l. 1896. izplačalo 32 802 gld., vrnilo pa 6381 gld. 33 kr., tedaj več posodilo 26.421 gld. 67 kr. Stanje posojil koncem l. 1895. je bilo 40.381 gl. 73 kr. in je tedaj skupno stanje posojil koncem 1896. l. 66.803 gl. 40 kr. Stanje rezervnega zaklada koncem l. 1896. je bilo 364 gld. 35 kr. Čisti dobiček l. 1896. znaša 405 gld., od katerega se izplača 8% obresti zadrušnikom od njih deležev, a ostanek se porabi za dobrodelne namene in povišanje rezervnega fonda. Za prihodnje upravno leto voljen je pri občnem zboru dne 13. marca t. l. nadzorovalnim predsednikom v Vipavski dolini jako člani c. kr. deželno-sodni svetnik g. Ivan Nosan. Posojilničnim načelnikom bil je izvoljen dosedanj načelnik gosp. Fran Punčuh, ljudski učitelj na Slapu.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Ob sedanjem času za jemanje najbolj pripravno
pristno, čisto in sveže
Dorš. Med. ribje olje
ugodnega ukusa, lahko prebavljivo — cena 1 steklenici 50 kr.,
dvojni 1 gld. — priporoča
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu. (92—13)

Loterijske srečke 10. aprila.
V Lincu: 81, 83, 42, 31, 1.
V Trstu: 21, 9, 49, 40, 50.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

April	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	733.3	9.6	sl. zahod	oblačno	
11.	7. zjutraj	733.1	3.1	sl. svzh.	skoro jas.	0.0
"	2. popol.	730.7	15.8	sr. vzvzh.	del. obl.	
"	9. zvečer	731.3	10.8	sl. jug	del. jasno	
12.	7. zjutraj	732.1	5.0	sl. jzah.	jasno	0.0
"	2. popol.	730.3	15.3	sr. jzah.	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 9.4° in 9.9°,
za 0.7° in 1.0° nad normalom

Tržne cene v Ljubljani dné 10. aprila 1897.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	8.20	Špeh, povenjen, kgr. .	68
Rž, " " " " " "	6.10	Surovo maslo, " " "	88
Ječmen, " " " " " "	5.20	Jajce, jedno " " "	10
Oves, " " " " " "	6.50	Mleko, liter " " "	64
Ajda, " " " " " "	7.10	Goveje meso, kgr. .	62
Proso, " " " " " "	7.10	Telečje " " "	66
Koruz, " " " " " "	5.10	Svinjsko " " "	40
Krompir, " " " " " "	11.10	Koštrunovo " " "	55
Leča, " " " " " "	12.10	Pišanec " " "	17
Grah, " " " " " "	10.10	Golob " " "	2.40
Fižol, " " " " " "	9.10	Seno, 100 kilo. .	2.05
Maslo, kgr.	94	Slama, " " "	6.30
Mast, " " " " " "	70	Drva trda, 4 metr. .	4.80
Špeh, frišen, " " "	64	" mehka, 4 " " "	

Dunajska borza dné 12. aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah .	101	gld	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru .	101	05		
Avstrijska zlata renta .	123	15		
Avstrijska krona renta 4% .	100	95		
Ogerska zlata renta 4% .	122	10		
Ogerska krona renta 4% .	99	20		
Avstro-ogerske bančne delnice	935	—		
Kreditne delnice .	347	30		
London vista .	119	55		
Nemški dr. bankovci za 100 mark	58	65		
50 mark .	11	73		
50 frankov .	9	52		
Italijanski bankovci .	45	05		
C. kr. cekini .	5	65		

Št. 11.199.

Razglas.

V zmislu §. 53. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se
daje na znanje, da bodo

računi o prejemkih in troških

1. mestne klavnice,
2. mestnega loterijskega posojila in
3. mestnega vodovoda

za 1896. leto od danes naprej 14 dni javno razgrnjeni
v mestnem knjigovodstvu občanom na vpogled.

Pri pretresovanju in končni rešitvi teh računov vzel bode občinski
svet slučajne opazke o njih v predvar.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dné 2. aprila 1897.

Štev. 22.

Dražbeni razglas.

Dovoljeno

preložitev okrajne ceste mej Mačkovcem-
Lešnico in Št. Petrom

proračunjeno na 11.375 gld. 39 kr., bode oddal okrajni cestni odbor
dné 20. aprila t. l., v torek po Veliki nedelji

od 9.—12. ure dopoldne v svoji pisarni v Novem mestu po javni zmanj-
ševalni dražbi.

Podjetniki se vabijo k tej dražbi s pristavkom, da so razvidni dotični
obrisi, proračuni, splošni in posebni stavbeni pogoji pri odborniku gospodu
c. kr. okrajnemu inženirju v Novem mestu v navadnih uradnih urah.

Pri začetku ustne dražbe mora, kdor boče dražiti, pet odstotkov od
izklicne cene, to je 568 gld 77 kr. varščine vložiti, katera se pa po končani
obravnavi taistemu, kdor ne bode zdražil, proti potrdilu vrne; nasproti pa
mora, kdor bode delo prevzel, dodati varščino na deset odstotkov.

Na zapečatene pismene ponudbe, katere morajo biti kolekovane s 50 kr.,
katerim mora biti 10% varščina priložena in katere morajo biti natanko po
predpisu §. 3. splošnih stavbenih pogojev parjene ter opremljene na zavrtku
s pripombo, za kar se kdo ponuja, se bode oziralo le do začetka obravnave.

Okrajni cestni odbor v Novem mestu
dné 2. aprila 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dné 10. aprila 1897.

1%, državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	153	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	196	75	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	75	—
Kreditne srečke po 100 gld.	201	—	—
Ljubljanske srečke.	21	75	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	—	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150	50	—
Francovsko-avstr. velj 170 gld. a. v.	442	—	—
Papirnati rubelj	1	27	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze ganljivega sočutja,
izkazanega povodom smrti naše nepozabne matere

Marije Peterlin

iz krogov sorodnikov, prijateljev in znancev in za
mnogoštevilno spremstvo k poslednjemu počitku
izrekamo vsem svojo najpristnejšo zahvalo.

V Spodnji Šiški, dné 12. aprila 1897.

(521)

Žalujoči ostali.

Velika hiša na prodaj

v najboljšem stanu, z gostilničarskim pohištvo, v veli-
kem trgu nasproti farni cerkvi na Dolenjskem, za
vsako kupčijo pripravna, proda se iz proste roke.
Cena 3500 gld. — Natančneje se izve iz prijaznosti pri
upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(504—2)

V najem se odda takoj ali s 1. majem

lepo stanovanje

z dvema sobama in pritliklinami, potem

skladišče (magacin)

na Tržaški cesti št. 12. — Več pove Ivan Miklavc,
Krojaške ulice št. 4.

(517—1)

Gospodu lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani si usoja Vašemu blagorodju nananjati,
da se je vposlana želodena tinktura (Tinctura Rhei com-
posita G. Piccoli) z dobrim vspehom vporabljala pri želo-
dennem in črevesnem kataru, kakor tudi pri jetrnih in
žolčnih boleznih.

Bolnica usmiljenih bratov.

V Gradcu, 2. februarja 1897.

Provincijal

F. Emanuel Leitner,

(508—1) I.

višji zdravnik.

Št. 4244.

Razpis.

V Idriji je izpraznjena služba provizoričnega deželnega živinozdravnika.

S to službo združeni so dohodki letnih 900 gld., in sicer je v pokritje te
svote zagotovljen iz deželnega zaklada znesek 300 gld., iz občinske blagaj-
ne v Idriji znesek 400 gld. in za dobo 4 1/2 let iz državnih sredstev znesek
200 gld.

Dotični živinozdravnik je dolžan brezplačno ogledovati živino in meso
v Idriji ter ondi brezplačno nadzorovati živinske remije, v ostalem sodnj-
skem okraju pa proti primerni odškodnini po dogovoru z dotičnimi občinami.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti,
znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški vsposobljenosti

do konec aprila 1897. l.

podpisaneu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega.

Ljubljana, dné 8. aprila 1897.

Najboljši fabrikat:

I. kranjski lanenooljnat firnež
I. kranjsko čisto laneno olje
Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje

(130—21)

Adolf Hauptmann

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, laka in kleja
v Ljubljani, na Sv. Petra cesti.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.